

Za našo deco.

Čarobna roža.

(Dalje.)

Ko je minister zagledal mladega kraljeviča, je bil zelo iznenaden in vzradoščen. »Kraljevič Svetoljub!« je zaklical. »Kakšno iznenadenje! Oh, reci mi, dragi kraljevič, kje si bil doslej? Prav resno sem že mislil, da si že umrl in da te ne bom nikoli več videl!«

Svetoljub je tedaj na kratko pripovedoval svojemu staremu prijatelju vse svoje čudežne doživljaje in tudi to, kako je nazadnje postal zaščitnik princesinje. Ko je končal svoje pripovedovanje, je minister pokleknil na eno koleno, je poljubil kraljeviču roko in mu je rekel: »Jaz sem zelo vesel, da te vidim pri življenju. Če bi bil to vedel prej, bi te bil proglasil za kralja. Vedeti moraš, da ti je stric umrl in da vlada v deželi sedaj kraljevič Srdan. Njega vsi sovražijo in ne morejo prenašati njegovih nasilij in krivic. Razen

tega preganja on tudi tole princesinjo Liljano, katere bogastvo bi si rad prisvojil. Njeno vojsko je že uničil ter zavzel večino njenih pokrajin, ker ga noče za moža. Nazadnje, ko je doznal, da je zbežala na tale otok, me je poslal sem, da zahtevam od nje, naj gre takoj z mano in postane njegova žena. Drugače bo vojska s silo zavzela otok in zasedla grad, o katerem kralj ve, da je prepoln blaga. Princesinjo hoče ugrabiti in postopal bi z njo prav kruto, ker jo sovraži in se želi maščevati za žalitve, katere je napram njemu zagrešila. Ah, jaz se ne bom več oziral na njegove zapovedi. Reci samo besedo in s svojo roko bom uničil kralja Srdana. Vojska te bo drage volje priznala za kralja ter bo vesela, da ji ne bo več treba služiti temu nasilniku.«

»Ne, ne, dragi prijatelj,« je odgovoril Svetoljub. »Jaz nikakor ne želim, da bi prizadel kralju Srdanu kako zlo, ker je moj sorodnik, in nikoli ne bom zahteval, da bi se ga siloma odstranilo. Ali s svojo čarobno rožo ga upam pripraviti do tega, da bo pustil mojo princezino v miru. Poželenje po zlatu, to je njegova največja strast. Idi torej, prijatelj moj, poišči kralja Srdana in reci mu, da mu hočem dati toliko zlatnikov, da bo mogel z njimi napolniti šest sob, samo če mi obljubi, da se bo s svojimi vojnimi ladjami vrnil domov in da ga nikoli več ne bo sem.«

»Slušal bom, gospod moj,« je odgovoril minister. »Kralj Srdan ne zasluži toliko blaga. Najbrž ga bo pa to pripravilo do tega, da vaju ne bo več nadlegoval. Oditi torej hočem, da ponesem kralju tvoje izporočilo, in ti bom tukaj prijavil odgovor.«

Minister se je nato priklonil, je sedel v čoln in kmalu je bil na kraljevi ladji. Svetoljub se je obrnil proti lepi princesinji ter ji je rekel: »Ne boj se, draga princesinja! Srdan bo gotovo sprejel mojo ponudbo in ko bo odšel, te bom odvedel v tvojo prestolnico in tam se bova poročila.«

Srdanov konec.

Ni trajalo dolgo in čoln je bil zopet tu. Sedaj sta bila v njem dva moža. Svetoljub je, spoznavši onega drugega, vzkliknil: »Aha, glej ga, moj lakomni sorodnik že prihaja!«

Ko so zagledale strašnega kralja, so deklice od strahu kar zajavkale. Ali Svetoljub jim je rekel: »Čemu se strašite? Zlato ga bo pomirilo in jaz bom pazil, da se vam ne bo nič zgodilo.«

Čoln je pristal ob obali. Iz nje je izstopil kralj Srdan z ministrom in ko sta stopala proti dvoru, jima je šel Svetoljub nasproti. Srdan je bil še bolj grd in odvrten ko prej kljub svoji razkošni obleki in kraljevski kroni. Ko ga je Svetoljub vljudno pozdravil, ga je osorno vprašal: »Kaj? Ti si tu? Mislil sem, da si mrtev ter sem upal, da te ne bom nikoli več videl!«

»Žal mi je, da si se zmotil, sorodnik moj,« je odgovoril Svetoljub ljubeznivo. »Ne samo, da nisem mrtev, prišel sem celo za to sem, da branim tole lepo princesinjo, katero ti tako grdo preganjaš. Zelo lahko bi te sedaj uničil in to bi bila zaslužena kazen za tvoja slaba dejanja. Ali ti si mi sorodnik. Nočem ti prizadevati nobenega zla,

Modri slon.

(Basen.)

Živali so se posvetovale in so godrnjale proti oblasti človekov nad njimi.

»Zakaj bi mi nosili še nadalje tako breme na sebi? Ali nimamo močnih kosti, ostrih krempljev, trdih rogov in še nebroj drugih obrambnih sredstev napram njemu?«

Vse živali so pritrjevale govorniku, samo slon je menil: »Le mirno, prijatelji! Vse imamo res, in sicer v višji meri od človeka, ali — razuma nimamo. Kjer pa je ta, tam je moč.«

Opozorilo.

Janezek prinese stricu vžgalico za cigareto.

»Samo pazi, striček, da ne vtakneš cigarete narobe v usta!«

»Kako to?«

»Ker je oče še včeraj rekel, da si ti kaj rad jezik opečeš!«

Vprašanje.

»Mama, kakšne štorke pa prinašajo male slone?«

Vseučilišče v konkurzu.

Long Island vseučilišče v Brooklynu v Ameriki, ki je bilo do pred kratkem najbogatejši ameriški učni zavod s številnimi ter bogatimi ustanovami, je ustavilo plačila. Zgodilo se je v tem slučaju prvič v zgodovini Združenih držav, da ne more vseučilišče zadostiti finančnim obveznostim. Profesorji že mesece niso prejeli plače. Rektor univerze je izdal na javnost poseben proglas s prošnjo za denarno pomoč, sicer bo primoran, da zavod zapre in poslopje proda na javni dražbi. Konkurs vseučilišča je razumljiv, ker je zavod neodvisen od države, navezan na ustanove zasebnih bogatašev, ki so pa ukinili podpore radi finančne krize, ki tlači tudi ameriške milijonarje.

Ptičji varuh.

Na Dunaju imajo posebnega policijskega psa, ki je specialist pri odkrivanju limanic za ptice. Že od daleč voja limanice in redno izsledi zločinske lovce, ki limanice nastavljajo. Nedavno je bil pes za

te svoje zasluge odlikovan od odbora za varstvo živali. Kot odlikovanje je dobil ovrtnik z napisom: »Za uspešno zaščito gozdnih ptic.«

Tisočletno drevo v plamenih.

V zverinjaku na Mecklenburškem stoji 1000 let star hrast, ki ga je ogenj popolnoma uničil. Kako je bil ta hrast obsežen, se lahko vidi iz tega, da 13 odraslih ljudi ni moglo drevesa objeti. V njegovi notranjosti je pa lahko sedelo 8 ljudi.

Ptičja gnezda.

Zanimivo je, kako grade ptiči svoja gnezda. Pri nekaterih ptičih gradnja gnezda ne zavisi toliko od velikosti gnezda, kolikor od načina gradnje in pa od vremena. Majhni ptiči spletejo svoje gnezdo že v dveh do treh dneh, žolna si ga zgradi šele v dveh tednih. Enako gradi tudi lastavica svoje gnezdo čez dva tedna, če je deževno vreme celo tri tedne, ker ga gradi samo v solnčnih dneh in nadaljuje z gradnjo šele, ko se posuši to, kar je zgradila prejšnji dan.

razen če me k temu prisiliš. Zato sem ti stavil ono ponudbo, katero ti je priobčil minister. V daru, ki sem ga dobil od neke vile, imam neizmerno bogastvo. Hočem ti z zlatniki napolniti šest sob pod pogojem, da se s svojimi ladjami vrneš domov. Obljubiti mi boš moral tudi, da ne boš nikoli več vznemirjal princesinje Liljane in da ji boš vrnil vse dobro, katero si ji odvzel. Če na to ne pristaneš, se bom pokazal tvoji vojski in ti veš predobro, da me bo takoj pripoznala za kralja. Sedaj razmišljaj!»

Nekoliko trenutkov je kralj Srdan besno posmatral svojega drznega sorodnika, kakor da bi ga hotel vsega zdrobiti v prah. Vedel pa je, da vojska bolj ljubi Svetoljuba ko njega in da bo dobro, če sprejme ponudbo. Odločil se je za to

tudi radi tega, ker je rasla njegova pohlepnost po zlatu čimdalje bolj.

»Dobro,« je menil osorno. »Sprejemam ponudbo, čeprav ni tolikanj sijajna. Ostal pa bom tu, da se osebno prepričam, kako boš izpolnil svojo obljubo, ker se bojim, da me ne bi goljufal.«

»Pojdi torej z menoj!« je rekel Svetoljub, pa ga je povedel v veliko prazno sobo. Tam je vzel svojo rožo in jo je začel tresti. Prava ploha sijajnih zlatnikov se je vsipala na pod. Čez malo časa je bila vsa soba kar napolnjena z zlatom.

Majhne oči groznega Srdana so se kar svetlile od grabežljivosti. Takoj je zapovedal, naj pridejo vsi čolni in zvoziijo zlato na ladje. Ko je bila napolnjena ena soba, je šel Svetoljub v drugo.

Konec prih.

Medvedek.

(Povest v slikah.)

37. Čarovnica prevari Miška.

Miško postoji pred košuto. Ena njenih nog je bila krvava. Oči so jej bile solzne od prehude bolečine. »Uboga košuta!« reče Miško. »Baš dobro, da sem te našel ravno tukaj. Sedi v moj voziček! Ne plakaj!«

38. Miško ujet.

Miško vleče voziček. Breme ni bilo lahko. Kar pot mu zaliva obraz od napora. Naenkrat mu udari na uho od zadaj strašen glas. Ozre se. Joj! Koga opazi? Na vozičku sedi grozna čarovnica. Bara, a ne več košuta! (Dalje sledi.)

MALA OZNANILA

Sprejme se za večji vinograd v ormoškem okraju pošten, dober in priden viničar z najmanj štirimi delovnimi močmi. Ponudbe na upravo lista. 869

Ugodno se proda malo posestvo z novo stavbo v okolici Sv. Lenarta. Poizve se v trgovini Tone Hrastelj, Sv. Lenart v Slov. goricah. 867

Proda se malo posestvo s 13 orali. Od postaje Sevnice tričetrt ure in četrt ure nad Boštajnom. Natančneje se izve pri g. Trapičar, mizar, Boštajn. 868

Hrastove dore, suhe, 300 do 600 litrov kupim. Sprejemam tudi vajenca. Josip Ramšak, sodar, Maribor, Meljska cesta 10. 860

Iščem mesto majerja ali oskrbnika. Naslov v upravi lista. 864

Posojilo daje brezobrestno za odkup dolga in nakup nepremičnin: »Zadruga«, Ljubljana, Poštni predal 307. Išče mo poverjenike. 796

Nakupovalci jabolk se iščejo za takoj za okolič Maribora, Počehovo, Kamnico, Limbuš, Bistrice in zgornjo Dravsko dolino, kakor tudi za Sv. Peter, Duplex in Dravsko polje; samo resni in zanesljivi ljudje, pri posestnikih dobro znani, dobri poznavalci vseh vrst jabolk, po možnosti sinovi posestnikov. Nadalje se sprejmejo dve do tri osebe za nakladanje jabolk, ki imajo za ta posel potrebne skušnje. Reflektanti naj se predstavijo v četrtek, dne 28. in v petek, dne 29. julija od 10. do 12. ure dopoldne pri And. Suppanz, eksportna trgovina Maribor, Aškerčeva ul. 3. 850

Vse vrste blaga za obleke,

platno za perilo, železnino in okove za stavbe se kupi najugodnejše pri

Franc Kolerič,
trgovska hiša

Apače.

Apače.

Hranilnica Dravske banovine Maribor

Centrala: Maribor

v lastni novi palači na oglu
Gospodske-Slovenske ulice.

Podružnica: Celje

nasproti pošte, prej Južnoštajerska hranilnica.

Sprejema vloge na knjižice in tekoči račun proti najugodnejšemu obrestovanju. Najbolj varna naložba denarja, ker jamči za vloge pri tej hranilnici Dravska banovina s celim svojim premoženjem in z vso svojo davčno močjo. Hranilnica izvršuje vse v denarno stroko spadajoče posle točno in kulantno.